

Ὡρολόγιον

Ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τὴν
ὑπεραγίαν Θεοτόκον

Στάσις Α΄

**Μικρὸν Απόδειπνον καὶ Χαιρετισμοὶ
ΙΕΡΕΥΣ**

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενεῖας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν

ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ΕΘ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εἰς τὸ βοηθηθῆναι μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε. Αγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός, βοήθησόν μοι· Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς ΡΜΒ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ὅτι ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ

με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ, Κύριε,

ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητός εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Πιστεύω

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν

Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Αποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου

οὐ ἡ Ἀκροστιχίς· ἄνευ τῶν Εἰρμῶν· Χαράς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ, Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (δὶς)

Τροπάρια.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θεώμενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε χαρὰς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄιδου ἡ νέκρωσις, χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου

Βασιλέως, χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνῃ βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὁσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως, χαῖρε ἀπειρογάμε, κόσμου διάσωσα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν, χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον. (δὶς)

Τροπάρια.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα, χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς, χαῖρε ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἶροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα, χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁρθρος φαινὸς χαῖρε ἡ μόνη,
τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς
κατοικητήριον, χαῖρε τὸ σκότος λύσασα,
καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς
ἐκμειώσασα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε πύλη μόνη ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε
μόνος ἡ μοχλούς, καὶ πύλας Ἰδου
Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα, χαῖρε ἡ
θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰσμός.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου
Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ
ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει
σου.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ
βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ
τετυρωμένον ἐν Πνεύματι, χαῖρε λυχνία καὶ
στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ
τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε
Δέσποινα, χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας
ἀνυψώσασα χάριτι, χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως, ἡ
μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν
τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ
θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδυῖ, Ἀχραντε ἀκόπως
βαστάσασα, χαῖρε κογχύλη πορφύραν θεῖαν

βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν
Δυνάμεων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε
Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων
δωρεὰν ἐξαλείφοντα, ἀκατανόητον βάθος,
ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς
ἐθεώθημεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ,
ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν·
Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες· τὸ
φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ
κραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰσμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῇ
δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε
Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας,
σώσασα κόσμον, χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα
καὶ λάλημα φρικτόν, χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ
Δεσπότης τῆς κτίσεως.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε
Ἀχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης,
νέκρωσις Ἰδου, νυμφὼν ὀλόφωτε, χαῖρε
τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, χαῖρε ἡ βοήθεια,
τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου
χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε τὸ
ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον,
οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς
μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς
ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ
Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καὶ
ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς,
ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐρύχωρον σκῆνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε
Ἄχραντε, κόχλος ἡ τόν, θεῖον μαργαρίτην,
προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε, πάντων
πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ τῶν μακαριζόντων
σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

(δίς)

Τροπάρια.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς
τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε,
τῶν Προφητῶν περιήχημα, χαῖρε τῶν
Ἀποστόλων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν
πολυθειᾶς ἡ λύσασα· ὅθεν βοῶμέν σοι·

Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἔνδρσος, ὃν Γεδεὼν
Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰδοὺ σοι Χαῖρε κραυγάζομεν· λιμὴν ἡμῖν
γενοῦ θαλαττεύουσι καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ
πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων
πάντων, τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν
λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ
ἄφλεκτος βάτος· νεφέλη Ὀλόφωτε, ἡ τοὺς
πιστοὺς ἀπαύστως, ἐπισκιάζουσα.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον.
Υπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα,
Ἥλιου τοῦ νοητοῦ, ἄμπελος ἀληθινή, τὸν
βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον
στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν
πιστῶς σε δοξαζόντων.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κύησασα
χαῖρε Θεόνυμφε, ἡ ῥάβδος ἡ μυστική,
ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα, χαῖρε
Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ
ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα
Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ

Σεραφεῖμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα
Χριστόν, ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης
ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ
ἀνακράζει σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ
ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος Ἀγνή, ὃν
ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου,
καταγράψαι Θεοτόκε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰκετεύομεν, οἱ δούλοί σου καὶ κλίνομεν,
γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κλίνον τὸ οὖς
σου, Ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι,
βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης
ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε
μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει
ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν
πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι
ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν
οἰκουμένην ἄπασαν, Ἀγνή ᾧ ψάλλομεν· Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ
μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου. Παῖδες
προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα μέσον
πυρὸς ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι,

ἀκήρατε ἀγία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ πρῶην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν
ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ
σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει
παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς
κατοικητήριον, Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν
γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας, εὐλαλοὶ
οἱ ἄλαλοι, πρῶην χρηματίζοντες, λεπροὶ
ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται,
πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται
Παρθένε, βροτῶν ἢ σωτηρία.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι'
ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις
παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος
καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή. Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετῳ δέ,
αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν
πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ·
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή
ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἵνα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν,
οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς
αἰδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς

άλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ
πληθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης
βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις·
ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον,
εἰσάγον κόσμῳ, τὸν μέγαν Ἥλιον, χαῖρε
Ἐδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή,
χαῖρε στῦλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω
ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν,
καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κόσμου Δέσποινα,
χαῖρε Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν, χαῖρε ἡ
μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή, χαῖρε
σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν
εἰσδεξάμενον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἡ περιστερά, ἡ τὸν ἐλεήμονα
ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀειπάρθενε Ὁσίων
πάντων, χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν
στεφάνωμα, χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν
Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν
τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν,
εἰς τοῦτο ἔχων, ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ
γῆς ἀσπόρως σε, κυφορήσασαν, διὰ μέγα
ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ, τὸ
ἀλλότριον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Στάσις Α'

ΙΕΡΕΥΣ

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν
ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· (ἐκ γ')

καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν
σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο,
κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει, χαῖρε, δι'
ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδὰμ ἡ
ἀνάκλησις, χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὕας ἡ
λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις
λογισμοῖς, χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ
Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον,
χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις, χαῖρε,
δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΧΟΡΟΣ

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΙΕΡΕΥΣ

Βλέπουσα ἡ Ἀγία, ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ,
φησὶ τῷ Γαβριὲλ θαρσαλέως. Τὸ παράδοξόν
σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ
φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν
κύησιν πῶς λέγεις; κράζων, Ἀλληλούϊα.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλούϊα.

ΙΕΡΕΥΣ

Γινῶσιν ἄγνωστον γινῶναι, ἡ Παρθένος
ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα·
Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν, Υἱὸν πῶς ἐστι τεχθῆναι
δυνατόν, λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν
ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις, χαῖρε,
σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ
προοίμιον, χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ
κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη
ὁ Θεός, χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ
γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλητον
θαῦμα, χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων
πολυθρήνητον τραῦμα,

Χαῖρε, τὸ Φῶς ἀρρήτως γεννήσασα,
χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γινῶσιν.
χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΧΟΡΟΣ

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΙΕΡΕΥΣ

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε
τότε, πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ καὶ
τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν
ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασιν, τοῖς θέλουσι θερίζειν
σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως. Ἀλληλούϊα.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλούϊα.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν
μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἑλισάβετ, τὸ δὲ
βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνόν τὸν ταύτης
ἀσπασμόν, ἔχαιρε! καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν,
ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα,
χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα
φιλάνθρωπον, χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς
ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν,
οἰκτιρμῶν, χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα
εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς
ἀναθάλλεις, χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν
ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα,
χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία,
χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΧΟΡΟΣ

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν
ἀμφιβόλων, ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη,
πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ
κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἀμεμπτε, μαθὼν δέ
σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη·
Ἀλληλούϊα.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλούϊα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἀλλ' ὥς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὥς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ

Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Πίστιν Χριστοῦ ὥσεί θώρακα, ἔνδον
λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας
δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ
στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὥς
ἀήττητος.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος,
ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς
δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς
ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ
τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον,
τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
κάθαρον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς
ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ
αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι
καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως
καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου
δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Καὶ σῶσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

Παύλου μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος

Ἀσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κύησει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρεϊώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμίᾳ γνώμης, δοῦλον γενόμενον. Ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιланθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη καὶ ἐμὸι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί, παριδὼν μου τὰ

ἀναριθμητὰ πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσα με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένης κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Εὐχὴ εἰς τὸν Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν**

Ἀντιόχου Μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν,
σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν,
ὑπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς
φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον
δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς
ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ
τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς
ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν
τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν
καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ
μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη
Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν
προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ
αἰτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ
Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς
ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ
ἀνατίθωμι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με
ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΙΕΡΕΥΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εὐαγγέλιον.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ιε' 1 - 7

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς·
Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ
μου ὁ γεωργός ἐστι. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ
μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ
καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα
καρπὸν φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ
τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. μέναιτε ἐν
ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ
δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν
μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς,
ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος,
ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν
αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς
ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις
μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ
ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ
πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. ἐὰν μένητε ἐν
ἐμοί καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μένῃ, ὁ ἐὰν
θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, (τοῦ
ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν
(τοῦ δεῖνος).

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ
διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων
ἡμᾶς.

Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς
ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε,
ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος γ'.

Τὴν ὥραιότητα, τῆς παρθενίας σου,
καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ
Γαβριήλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε.
Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον,
τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι·

διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)